

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph. D. ve věci

žalobce: **M. R.**
trvale bytem X
t. č. X

zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Truschingerem
sídlem Bašty 413/2, 602 00 Brno

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 1. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 13. 1. 2023, č. j. X, **se ruší v rozsahu výroku II.** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Ve zbývajících částech se žaloba **zamítá.**
- III. Žalobci ani žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi JUDr. Tomáši Truschingerovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování žalobce ve výši 4 719

Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 1. 2023, č. j. X („napadené rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto o námitkách žalobce, podaných proti třem rozhodnutím žalované ze dne 7. 4. 2020, č. j. X
2. *Prvostupňovým rozhodnutím č. 1* žalovaná výrokem č. I přiznala žalobci od 13. 10. 2007 plný invalidní důchod. Výrokem č. II přiznala žalobci od 1. 1. 2010 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně a výrokem č. III určila, že žalobci náleží doplatek invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně podle § 55 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění („zákon o důchodovém pojištění“) od 25. 7. 2014. *Prvostupňovým rozhodnutím č. 2* žalovaná od 17. 9. 2019 snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. *Prvostupňovým rozhodnutím č. 3* žalovaná rozhodla tak, že část doplatku invalidního důchodu ve výši 49 090 Kč, který vznikl za období od 25. 7. 2014 do 16. 9. 2019, bude použita na úhradu splatného dluhu na pojistném nebo penále žalobce v celkové výši 49 090 Kč.
3. Napadeným rozhodnutím žalovaná výrokem č. I prvostupňové rozhodnutí č. 1 a 2 změnila tak, že pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona o důchodovém pojištění se žádost o invalidní důchod zamítá a výplata invalidního důchodu se od 20. 10. 2020 zastavuje. Výrokem č. II napadeného rozhodnutí žalovaná námitky proti prvostupňovému rozhodnutí č. 3 zamítla a rozhodnutí potvrdila.

II. Napadené rozhodnutí

4. Žalovaná ve věci rozhodla napadeným rozhodnutím již podruhé, a to poté, co bylo její původní rozhodnutí zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 24. 5. 2022, č. j. 33 Ad 8/2021-77. Krajský soud rozsudkem původní rozhodnutí žalované zrušil proto, že v návaznosti na posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí („PK MPSV“), který byl v rámci řízení před krajským soudem vypracován dne 6. 1. 2022, dospěl soud k závěru, že žalobce byl invalidní v prvním stupni ode dne 11. 11. 2015.
5. Žalovaná v napadeném rozhodnutí konstatovala, že přezkoumala prvostupňová rozhodnutí v plném rozsahu, včetně rozsahu uplatněných námitek. Uvedla závěr posudkového hodnocení posudkové komise v řízení před správním soudem. Opětovně přezkoumala splnění všech podmínek pro přiznání invalidního důchodu žalobci, přičemž vycházela ze závěrů posudkového zhodnocení PK MPSV o tom, že se žalobce stal invalidním v prvním stupni ode dne 11. 11. 2015. Konstatovala však, že k tomuto datu žalobce nesplnil podmínku získání potřebné doby pojištění v rozhodném období.
6. K takto stanovenému datu vzniku invalidity žalobce dovršil 28 let. Potřebná doba pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod dle § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění činí pět let. Dle § 40 odst. 2 věty první zákona o důchodovém pojištění se tato doba zjišťuje z posledních deseti let před vznikem invalidity. V tomto období však žalobce získal pouze 2 roky a 51 dnů doby pojištění. Žalobci bylo v době vzniku invalidity více než 38 let,

proto byla zkoumána i podmínka potřebné doby pojištění dle § 40 odst. 2 věty druhé zákona o důchodovém pojištění. Ani v tomto případě žalobce nesplňuje podmínku získání potřebné doby pojištění, neboť za dobu 20 let před vznikem invalidity získal pouze 5 let a 80 dní doby pojištění. Žalobce nesplňuje nutnou dobu pojištění ani dle § 40 odst. 2 věty třetí zákona o důchodovém pojištění, potřebná doba pojištění nebyla získána ani v kterémkoliv období deseti let dokončeném po vzniku invalidity. Doby pojištění získané žalobcem jsou zřejmé z jeho osobního listu důchodového pojištění ze dne 12. 8. 2022, připojeného k napadenému rozhodnutí. Žalovaná provedla kontrolu dob pojištění a konstatovala, že všechny doby pojištění, které jsou doloženy v evidenci ČSSZ, jsou uvedeny na osobním listu důchodového pojištění ze dne 12. 8. 2022. Účastník řízení v námitkách jiné doby pojištění nezmínil ani nedoložil.

7. Vzhledem ke skutečnosti, že nebyla splněna potřebná doba pojištění, byla žádost žalobce o invalidní důchod zamítnuta. Zároveň byla od 20. 9. 2020 zastavena výplata invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně přiznaného předběžně vykonatelným prvostupňovým rozhodnutím č. 1. V souladu s § 56 odst. 1 písm. c) zákona o důchodovém pojištění byl invalidní důchod žalobci odejmut ode dne 20. 10. 2020.
8. Prvostupňové rozhodnutí č. 3 bylo potvrzeno. Pro jeho vydání byly dle žalované splněny všechny zákonné podmínky. Podle § 115a odst. 1 písm. c) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení („zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“) lze doplatek důchodu nebo jeho část použít na úhradu dluhu na pojistném nebo penále, jde-li o dluh osoby samostatně výdělečně činné, které by doplatek důchodu náležel. Část doplatku invalidního důchodu, přiznaného předběžně vykonatelným napadeným rozhodnutím č. 1, ve výši 49 090 Kč, který vznikl za období od 25. 7. 2014 do 16. 9. 2019, byla použita na úhradu splatného dluhu na pojistném a penále v celkové výši 49 090 Kč účastníka řízení jako OSVČ, kterému by tato část doplatku jinak náležela. Dluh na pojistném a penále účastníka řízení z jeho samostatné výdělečné činnosti vůči MSSZ je dokumentován oznámením o výši dlužného pojistného a penále OSVČ, ze dne 24. 9. 2019.

III. Žaloba

9. Žalobce nesouhlasí s právním ani faktickým posouzením věci ze strany žalované. Skutečná výše poklesu pracovní schopnosti žalobce je mnohem vyšší než 35 %. Žalobce utrpěl otevřenou tříštivou zlomeninu holenní kosti v rámci autonehody v roce 1997. V roce 2004 opakovaně protrpěl otevřenou zlomeninu holenní kosti. V rámci dopadů tohoto úrazu musí 3x týdně podstupovat převazy. V noze má opakované záněty, neustále a opakovaně musí užívat antibiotika, které se dlouhodobým užíváním staly neúčinnými. Na pravé noze má v důsledku zlomeniny nehybný kotník a palec, má omezenou hybnost kolene a pánve. Proto žalobce není schopen dlouho stát, není schopen nosit pevnou pracovní obuv nezbytnou pro výkon profese automechanika. Nemůže pracovat v prašném prostředí. Svou původní a ani jinou obdobnou manuální práci proto nemůže vykonávat. Je značně limitován v možnosti pohybu a v možnosti ochrany svého zdraví. Nelze uzavřít, že pokles jeho pracovní schopnosti činí pouze 35 %.
10. Žalobce nesouhlasí ani s okamžikem uznání invalidity. Žalobce musel zdravotním omezením trpět již před vyšetřením dne 11. 11. 2015. Zdravotní úrazy protrpěl v letech 1997 a 2004. Invalidní je v důsledku těchto úrazů či jejich kombinace. Tomuto životnímu období žalobce nebyla věnována dostatečná pozornost žalovanou, posudkovou komisí, ani žádným z předchozích posudků. Žalovaná si svým postupem určitě zjednodušila práci, nicméně nelze

jej považovat za spravedlivý a ani za správný. Tato námitka je stěžejní také pro posouzení práva žalobce na výplatu invalidního důchodu. Jestliže je invalidní od dřívějšího data, a tedy od roku 2005, splňoval by zároveň potřebnou dobu pojištění pro výplatu invalidního důchodu.

11. Žalobce má za to, že je invalidní ve vyšším stupni a že jeho invalidita vznikla nejpozději v roce 2005. Uvedené bylo shledáno posudkem MSSZ v Brně ze dne 22. 3. 2005, žalobce byl uznán plně invalidním od 17. 2. 2005. Poté, zpětně, v souvislosti s další žádostí žalobce došlo k přehodnocení zdravotního stavu žalobce. Zpětné hodnocení je zcela absurdní. Plný invalidní důchod byl žalobci přiznán téměř před 20 lety. Žalovaná hodnotí zdravotní stav žalobce opakovaně, zpětně, za to neúplně. Žalovaná se ani dostatečně nevypořádala se zjištěními posudku MSSZ Brno.
12. Žalobce také nesouhlasí s tím, že došlo k započtení jeho doplatku na invalidním důchodě za období od 25. 7. 2014 do 16. 9. 2019 v celkové výši 213 960 Kč na vzniklý dluh na pojistném a souvisejícím penále v celkové výši 49 090 Kč ve smyslu § 115a odst. 1 písm. c) zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.
13. Žalobce je jako osoba samostatně výdělečně činná povinen platit pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. V neurčeném období mělo dojít ke vzniku nedoplatku ve výši 43 115 Kč a penále ve výši 5 975 Kč. Žalovaná ale vůbec nespecifikuje okolnosti tohoto nedoplatku, tedy ani v jakém období byl žalobce evidován s povinností platit na státní politiku zaměstnanosti z titulu, že byl OSVČ, za jaké období vznikl dluh a penále a neurčuje ani žádný pravomocný titul na základě kterého byl přiznán tento nedoplatek. Jedná se tak o zcela neurčitou a nicotnou aplikaci zákona žalovanou, která činí nepřezkoumatelným i samotné rozhodnutí.
14. Tato skutečnost je o to více významná za stavu, kdy žalobce i nadále trvá na skutečnosti, že řádně podával žádost o prominutí penále Ministerstvu práce a sociálních věcí České republiky, které o této věci doposud nerozhodlo. Není vůbec rozhodné, že žalovaná tuto skutečnost není schopna prověřit. Jestliže má žalobce potenciálně právo na odpuštění takového dluhu, žalovaná by měla počkat do doby než bude tato žádost náležitě posouzena.

IV. Vyjádření žalované

15. Žalovaná se ve vyjádření přímo nevyslovila k obsahu žaloby ani k jednotlivým námitkám uvedeným v žalobě. Popsala předchozí průběh řízení, právní úpravu a posudky lékařů k posouzení zdravotního stavu žalobce. Zdůraznila objektivitu a správnost svého rozhodnutí opírajícího se o odborný posudek a právní předpisy, zdravotní stav žalobce byl posudkem zpracovaným pro účely předchozího soudního řízení plně posouzen a zjištěn. Bylo zjištěno i datum vzniku invalidity. Při vyhodnocení posudkových závěrů PK MPSV vycházela ze zjištěných diagnóz. Žalovaná rozhodla v souladu se závěry tohoto posudku. Ve věci žalovaná odkázala na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí a s ohledem na námitky žalobce navrhla provedení důkazu posudkem PK MPSV ve smyslu § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

V. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

16. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce podal žádost o invalidní důchod poprvé dne 15. 2. 2005. V důsledku prodělaného polytraumatu s četnými zlomeninami v roce 1997 a opakované zlomeniny pravé holenní kosti dne 20. 1. 2004 byl žalobce v pracovní neschopnosti od 19. 1. 2004. Ze záznamu o jednání k posouzení zdravotního stavu ze dne

22. 3. 2005 plyne posudkový závěr, že žalobce není schopen jakéhokoliv soustavného pracovního zařazení. Bylo určeno, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce odpovídá postižení uvedenému v kapitole XV (*podpůrný a pohybový aparát*), oddílu H (*postižení končetin*), položce 1 (*stav po úrazech nebo operacích skeletu končetin a páneve s protrahovaným a komplikovaným hojením*), přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., Ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění („vyhláška o posuzování invalidity“), pokles pracovní schopnosti žalobce činil 70 %. Vznik invalidity byl určen na 17. 2. 2005. Kontrolní prohlídka byla stanovena na 30. 4. 2006. Rozhodnutím žalované ze dne 7. 6. 2005 bylo o žádosti žalobce o invalidní důchod rozhodnuto tak, že byla zamítnuta dle § 40 zákona o důchodovém pojištění. Jakkoli byl žalobce shledán plně invalidním od 17. 2. 2005, nesplnil dobu pojištění, která je pro přiznání nároku na invalidní důchod vyžadována.
17. Následně bylo o invaliditě žalobce rozhodnuto až prvostupňovým rozhodnutím (ze dne 7. 4. 2020), jak je nadepsáno shora, a to v návaznosti na posouzení zdravotního stavu žalobce OSSZ Karviná ze dne 17. 9. 2019. Posudkový lékař konstatoval, že v období od 17. 2. 2005 do 31. 12. 2009 činila míra poklesu pracovní schopnosti žalobce 70 %, souhlasil s předchozím posudkem MSSZ Brno ze dne 22. 3. 2005 pokud jde o zařazení zdravotního postižení žalobce mezi položky přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Od 1. 1. 2010 do 16. 9. 2019 se jednalo o postižení uvedené v kapitole XV (*funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích*), oddílu B (*postižení končetin*), položce 13c (*těžké postižení, těžké deformity, podstatné omezení funkce končetiny a celkové pohyblivosti, některé denní aktivity omezeny*) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 50 %. Od 17. 9. 2019 se jednalo o postižení uvedené v kapitole XIII (*postižení svalové a kosterní soustavy*), oddílu B (*osteopatie a chondropatie*), položce 3b (*středního stupně, větší rozsah procesu, mírná trvalá sekrece z píštěle, známky zánětlivé aktivity v laboratorních nálezech, značné snížení celkové výkonnosti*) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 40 %.
18. V návaznosti na podané námitky byl zdravotní stav žalobce posouzen posudkem ČSSZ Ostrava ze dne 3. 7. 2020, který konstatoval, že do 31. 12. 2009 odpovídal zdravotní stav žalobce postižení uvedenému v kapitole XV (*podpůrný a pohybový aparát*), oddílu H (*postižení končetin*), položce 57 (*stav po zlomenině holenní kosti*), písmene a) (*dobře zhojená*), přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, jednalo se o míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti 5 %. Od 1. 1. 2010 do 1. 7. 2019 se jednalo o zdravotní postižení uvedené v kapitole XV oddílu B ale odpovídající položce 13a (*lehké postižení, lehké deformity bérce nebo stehna, lehké hypotrofie svalů, omezení funkce končetiny pro delší chůzi a stání*) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce byla stanovena na 10 %. Od 2. 7. 2019 bylo postižení žalobce vyhodnoceno opětovně jako postižení uvedené v kapitole XV oddílu B položce 13a. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce byla stanovena na 15 %.
19. Zdravotní stav žalobce byl dále posuzován v rámci předchozího soudního řízení dne 6. 1. 2022 PK MPSV, která dospěla k závěru, že invalidita žalobce vznikla až dne 11. 11. 2015. Konstatovala, že se u žalobce jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII oddílu B položce 3b a že se jedná o pokles pracovní schopnosti žalobce o 35 %. PK MPSV se v tomto posudku vyjádřila k tomu, jak byl zdravotní stav posouzen MSSZ Brno dne 22. 3. 2005 a konstatovala, že došlo k posudkovému nadhodnocení subjektivních potíží nad objektivně prokázanými poruchami funkce. U žalobce se v roce 2005 nejednalo o žádný stupeň

invalidity. Zlomenina pravé holenní kosti byla zhojena, zhojení bylo klinicky pevné. Dne 1. 10. 2015 absolvoval žalobce chirurgické vyšetření pro zkalenou sekreci zpod kožního laloku. Rentgenové vyšetření bylo bez zřetelných známek osteomyelitidy. V laboratorních výsledcích ze dne 26. 9. 2015 a 30. 9. 2015 nebylo zvýšení markerů zánětu. Dne 11. 11. 2015 bylo provedeno CT vyšetření pravé holeně, obraz měl charakter chronické osteomyelitidy.

20. Krajský soud **nechal vypracovat posudek PK MPSV**, pracoviště v Brně, která dne 7. 12. 2023 zasedala ve složení z předsedy komise, další lékař s odborností v oboru ortopedie a tajemnice. Žalobce nebyl jednání přítomen. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní spisovou dokumentaci Krajského soudu v Brně, dále spisovou dokumentaci MSSZ Brno město, včetně lékařských nálezů a záznamů doložených k jednání na OSSZ Karviná a ČSSZ Ostrava. Dále měla k dispozici vyžádanou zdravotnickou dokumentaci Věznice Karviná. Žalobce byl posuzován jako dělník, automechanik. Posouzení zdravotního stavu žalobce a posudkové závěry do značné míry a ve všech podstatných aspektech korespondují s posouzením PK MPSV ze dne 6. 1. 2022.
21. V posudku byl shrnut předchozí průběh řízení o invalidním důchodu žalobce, byly shrnuty závěry posudkového hodnocení OSSZ Karviná, závěry prvostupňového rozhodnutí, závěry posudkového hodnocení OSSZ Ostrava a závěry napadeného rozhodnutí. PK MPSV shrnula také předchozí závěry posudkové komise ze dne 6. 1. 2022. Uvedla diagnostický souhrn žalobce a vypsal závěry jednotlivých relevantních lékařských zpráv.
22. V závěrečném shrnutí PK MPSV dospěla k závěru, že vznik závažných potíží s pravým bérce je datován od roku 2015. Dříve nebyla zjištěna tíže postižení žalobce. Z dokumentace vyplynulo, že od roku 2005 do nástupu výkonu trestu žalobce v roce 2015 nebyla pro nespolupráci žalobce prováděna soustavná léčba, žalobce nechodil na pravidelné doporučené kontroly. U žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav z důvodu chronické osteomyelitidy pravého bérce. Diagnóza chronické osteomyelitidy pravého bérce byla prokázána dne 11. 11. 2015. Jedná se o postižení středního stupně, lokalizované, s nutným opakovaným podáváním antibiotik. Vězeňskou službou byl uznán jednoznačný pokles výkonnosti žalobce. Laboratorní vyšetření byla prováděna sporadicky, vycházela negativně a byla ovlivněna častým podáváním antibiotik. Nedošlo ke komplikacím, které by svědčily pro hodnocení těžkého stupně chronické osteomyelitidy. Dle dokumentace vězeňské služby byl stoj žalobce i jeho chůze normální. Jako funkční postižení je udáváno pouze lehké omezení flexe pravého kolene a omezení hybnosti pravého hlezna. S postupem času se dle dokumentace i tato funkční omezení upravovala. Dále byly uvedeny podmínky hodnocení při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti hodnotí u diagnózy chronická osteomyelitida. Bylo vysláno, jaké indicie by svědčily o postižení rozsahu těžkého stupně chronické osteomyelitidy, což u žalobce přítomno není.
23. PK MPSV se vyjádřila k tomu, jak byl zdravotní stav posouzen MSSZ Brno dne 22. 3. 2005 a konstatovala, že došlo k posudkovému nadhodnocení subjektivních potíží nad objektivně prokázanými poruchami funkce, u žalobce se nejednalo o žádný stupeň invalidity. Zlomenina pravé holenní kosti byla zhojena, zhojení bylo klinicky pevné, odlehčení doporučené při kontrole dne 3. 2. 2005 bylo z důvodu aktuálního sejmutí zevního fixátoru, doporučení používání ortézy z důvodu již předchozí zlomeniny v tomto terénu. Kontrolní lékařská prohlídka plné invalidity nebyla provedena. Ambulanci úrazové nemocnice Brno, kde byl žalobce při předchozích úrazech léčen, navštívil žalobce od data 10. 2. 2005 teprve dne 18. 12. 2013, kdy udával že cca 2 týdny pozoruje sekreci z distálního pólu laloku. Objektivně byla pod klidným lalokem při jeho bázi ranka do 1 cm s otiskovou sekrecí, okolí

bylo klidné, bez známek zánětu, rentgenový nález byl bez zjevných známek sekvestrů, ranka ošetřena, byl vzat stěr na bakteriologické vyšetření. Žalobce se opětovně dostavil dne 23. 12. 2013. Poté se již žalobce nedostavil na plánovanou kontrolu. Další návštěva ambulance žalobcem proběhla až dne 12. 5. 2017. PK MPSV konstatovala, že pracovní schopnost žalobce poklesla o 35 % dne 11. 11. 2015. Jedná se o postižení uvedené v kapitole XIII oddílu B položce 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity.

24. K okolnostem týkajícím se úhrady pojistného soud z přílohy napadeného rozhodnutí v podobě osobního listu důchodového pojištění žalobce zjistil, že osobní list důchodového pojištění obsahuje přehled dob pojištění od 10. 7. 1989 do 31. 12. 2007, za tuto dobu činí doba pojištění 2 377 dní, tedy 6 roků a 187 dní. Napadené rozhodnutí odkazuje na oznámení o výši dlužného pojistného a penále OSVČ ze dne 24. 9. 2019, z tohoto plyne, že žalobce měl ke dni vyhotovení tohoto oznámení vůči OSSZ dluh na pojistném ve výši 43 115 Kč a penále ve výši 5 975 Kč. Z oznámení neplyne, za jakou dobu nehrazení pojistného žalobci dluh vznikl.
25. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 23. 2. 2024 za přítomnosti zástupce žalobce a zástupkyně žalované. Zástupce žalobce odkázal na doplnění žaloby, žalobce nesouhlasí s posouzením věci ze strany žalované. Zástupkyně žalované odkázala na vyjádření k žalobě a nově zpracovaný posudek. V rámci dokazování byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ze dne 7. 12. 2023, žádné další návrhy na doplnění dokazování vzneseny nebyly. Po závěrečných návrzích bylo postupováno podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

26. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v zákoně o důchodovém pojištění (§ 38 - § 40).
27. Podle § 38 uvedeného zákona má na invalidní důchod nárok pojištěnec, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) *invalidním a získal potřebnou dobu pojištění*, nebo b) *invalidním následkem pracovního úrazu*.

VI. a) Invalidita žalobce

28. Soud se předně zabýval posouzením zdravotního stavu žalobce pro účely invalidity, neboť žalobce nesouhlasil s posudkovým hodnocením a závěrem, který byl v důsledku tohoto posudkového hodnocení přijat.
29. Ust. § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
30. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného

řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékařské služby ČSSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku odborné lékařské posudkové služby OSSZ vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila.

31. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky o invaliditě. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
32. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky o invaliditě. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).

33. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) byl pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze dne 7. 12. 2023, který byl proveden jako důkaz při ústním jednání dne 23. 2. 2024. Krajský soud vyhodnotil posudek z hledisek shora uvedených, zabýval se jeho úplností a přesvědčivostí, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám, přičemž dospěl k následujícím závěrům.
34. Posudek PK MPSV byl vypracován posudkovou komisí zasedající v řádném složení (členem byl odborný lékař se specializací v oblasti ortopedie). Posudek byl založen na všech dostupných podkladech (spisová dokumentace správních spisů včetně lékařské dokumentace, vyžádaná lékařská dokumentace Věznice Karviná). Posudek dospěl ke stejným závěrům, jako posudek zpracovaný v předchozím soudním řízení a shoduje se i se závěry žalované v napadeném rozhodnutí. Posudkové závěry jsou odůvodněny informacemi zjištěnými z lékařské dokumentace, celkově jsou koherentní a přesvědčivé.
35. V případě zdravotního postižení svalové a kosterní soustavy (kapitola XIII vyhlášky o posuzování invalidity) se vychází z funkčního postižení pohybového systému. Hodnotí se typ postižení, jeho lokalizace, rozsah a tíže, stupeň strukturálního postižení atd., ale také také dosavadní vývoj postižení. V případě chronické osteomyelitidy (oddíl B položka 3) se při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti hodnotí *„funkční postižení plynoucí z lokalizace, rozsahu postižení, četosti atak, laboratorních známek aktivity, postižení jiných orgánů vlivem chronické infekce a dopad zjištěných skutečností na celkovou výkonnost a pohybové schopnosti.“* Přičemž pro střední stupeň tohoto zdravotního postižení je charakteristické následující *„větší rozsah procesu, mírná trvalá sekrece z píštěle, známky zánětlivé aktivity v laboratorních nálezech, značné snížení celkové výkonnosti,“* a pro těžký stupeň tohoto zdravotního postižení *„rozsáhlejší chronická ulcerace zasahující ke kosti, laboratorní známky dlouhodobé a značné aktivity, časté těžké ataky s horečkou, zřetelná infiltrace měkkých tkání, hnisání a vylučování sekvestrů, s alterací celkového stavu a těžkým snížením celkové výkonnosti, se známkami sekundárního postižení orgánů, např. anemie, amyloidóza.“*
36. Aktuální zdravotní stav žalobce byl dle soudu posudkovou komisí důkladně posouzen. Posudek se opírá o značné množství lékařské dokumentace zpracované v průběhu času. Posudková komise řádně vysvětlila svůj závěr, že zdravotní postižení žalobce odpovídá právě položce 3b dané kapitoly a oddílu přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a proč bylo postižení vyhodnoceno jako postižení středního stupně, nikoliv jako postižení těžké. U žalobce nedošlo ke komplikacím, které by byly důvodem pro hodnocení postižení jako těžkého. Naopak se jedná o lokalizované postižení s nutným podáváním antibiotik celkově, je udáván pokles výkonnosti, laboratorní vyšetření byla prováděna sporadicky a vycházela negativní, byla ovlivněna častým podáváním antibiotik. Stoj i chůze žalobce byly dle spisové dokumentace normální a jako funkční postižení bylo udáváno pouze lehké omezení flexe pravého kolene a omezení hybnosti pravého hlezna. Je udávána mírná trvalá sekrece z píštěle, v průběhu času někdy bez sekrece. Např. lékařská zpráva z 18. 12. 2018 udávala i zhojený defekt. Posléze však opět udávána hnisavá sekrece (dle ortopedického vyšetření ze dne 2. 7. 2019). Celkově z posudku plyne, že závažnost zdravotního postižení v průběhu času kolísá. Posudková komise určila platnost posudku do 30. 11. 2024, což odůvodnila tím, že od 6. 1. 2022 k okamžiku vyhotovení posudku průběh onemocnění zmírnil, přesto přetrvává občasná mírná hnisavá sekrece z píštěle.

37. Přijatý posudkový závěr je konzistentní se závěrem žalované a závěrem posudkové komise dle posudku ze dne 6. 1. 2022, který vyhodnotil krajský soud v předcházejícím soudním řízení jako rozhodující důkaz ve věci posouzení zdravotního stavu pro účely invalidity žalobce. Z lékařských zpráv neplynou obtíže dosahující charakteru těžkého stupně chronické osteomyelitidy. Nejsou udávány časté těžké ataky s horečkou, těžké snížení celkové výkonnosti se známkami sekundárního postižení orgánů, ani laboratorní známky dlouhodobé a značné aktivity. Laboratorní vyšetření naopak vycházela negativně. Posudkový závěr nezpochybňuje ani argumentace žalobce udávající zdravotní obtíže žalobce. Žalobce neuvádí zdravotní komplikace, které by svědčily o tom, že se jedná o těžký stupeň chronické osteomyelitidy dle kapitoly XIII oddílu B položky 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 35 %, tedy uprostřed rozmezí stanoveného vyhláškou o posuzování invalidity.

VI. b) Datum vzniku invalidity žalobce

38. Vznik invalidity je podmíněn jednak existencí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jednak takovým poklesem pracovní schopnosti, jež dosahuje zákonem stanovené úrovně, tj. minimálně 35 %. Pro účely zákona o důchodovém pojištění se podle § 26 za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok. Ke vzniku invalidity dochází tehdy, pokud je zdravotní postižení posuzované osoby trvalé (dlouhodobé) a nelze očekávat zlepšení zdravotního stavu ve smyslu obnovení původní schopnosti vykonávat soustavnou výdělečnou činnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2012, č. j. 6 Ads 61/2012-15).
39. Datum vzniku invalidity je obvykle stanovováno zpětně (den vzniku invalidity většinou předchází podání žádosti) a je ustáleně judikováno, že se nemůže jednat o nahodilou událost. Tato skutečnost zároveň musí být objektivizována, což se děje zpravidla na základě doložených lékařských nálezů. Pokud nelze datum invalidity stanovit alespoň s vysokou pravděpodobností, např. vznikala-li invalidita postupně, je třeba tuto skutečnost blíže zdůvodnit a uvést den, kdy již byla její existence nepochybná (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2011, č. j. 4 Ads 118/2010-174).
40. Pokud byl pojištěnec v minulosti uznán invalidním, ale dávka důchodového pojištění mu nebyla přiznána např. pro nesplnění potřebné doby pojištění, je na PK MPSV aby přesvědčivě odůvodnila, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu pojištěnce v porovnání s obdobím, kdy byl uznán invalidním. Variantou je rovněž možnost, že invalidita byla uznána na základě posudkového omylu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2010, č. j. 4 Ads 61/2010-63).
41. Posudek se zabýval otázkou vzniku invalidity žalobce a dospěl k závěru, že žalobce je invalidní od 11. 11. 2015. Tedy dospěl ke stejnému závěru, z jakého vycházela žalovaná. Soud vyhodnotil určení data invalidity posudkovou komisí jako přesvědčivé, a to z následujících důvodů.
42. Je sice pravda, že dle rozhodnutí žalované ze dne 7. 6. 2005 byl žalobce od 17. 2. 2005 plně invalidní. PK MPSV se však v posudku ze dne 7. 12. 2023 zabývala faktickým zdravotním stavem žalobce v roce 2005 i lékařským posouzením MSSZ Brno ze dne 22. 6. 2005. Posudková komise se se závěry posudku MSSZ Brno ze dne 22. 6. 2005 neztotožnila, dospěla k odlišným závěrům, které odůvodnila. Konstatovala, že zdravotní stav žalobce byl

posudkem MSSZ Brno ze roku 2005 nadhodnocen, neboť zlomenina žalobce byla ke kontrole dne 3. 2. 2005 dle rentgenu zhojena. Dne 10. 2. 2005 bylo zjištěno, že jsou zhojeny ranky po šroubech, otok není a klinicky je zlomenina pevně zhojená. Léčení zlomeniny dolní části pravé holenní kosti trvalo 13 měsíců a po ukončení léčení byla zlomenina plně zhojena. Jednalo se o neoprávněnou, medicínsky nepodloženou invaliditu, kdy poranění již bylo zhojeno. Kontrolní lékařská prohlídka, která byla stanovena na duben roku 2006, provedena nebyla. Není pravda, že by PK MPSV pouze konstatovala, že byl zdravotní stav žalobce posudkem MSSZ Brno ze roku 2005 nadhodnocen. Ve svém posudku naopak uvedla, proč k těmto závěrům dospěla. Jejich platnosti nasvědčuje i skutečnost, že žalobce navštívil lékařské zařízení, kde byl při předchozích úrazech léčil od 10. 2. 2005 až dne 18. 12. 2013, kdy udával že cca 2 týdny pozoruje sekreci z distálního pólu laloku. Na kontrolu plánovanou na leden 2014 se žalobce nedostavil a další návštěva proběhla až dne 12. 5. 2017.

43. Datum vzniku invalidity posudková komise určila na 11. 11. 2015. Tohoto dne byla prostřednictvím CT vyšetření prokázána chronická osteomyelitida pravé holeně žalobce. Dle posudku PK MPSV ze dne 6. 1. 2022 žalobce dne 1. 10. 2015 absolvoval chirurgické vyšetření pro zkalenou sekreci zpod kožního laloku. Rentgenové vyšetření bylo bez zřetelných známek osteomyelitidy. V laboratorních výsledcích ze dne 26. 9. 2015 a 30. 9. 2015 nebylo zvýšení markerů zánětu. Teprve dne 11. 11. 2015 bylo provedeno CT vyšetření pravé holeně, kdy obraz měl charakter chronické osteomyelitidy. Určení data vzniku invalidity není dle soudu arbitrární. PK MPSV vysvětlila, proč určila vznik invalidity právě ke dni 11. 11. 2015. Dle vyšetření žalobce a lékařských nálezů předcházejících tomuto datu nebylo možné učinit závěr o osteomyelitidě žalobce, a to ani v návaznosti na vyšetření ze září a října 2015, kdy nebyla zjištěna tíže tohoto zdravotního postižení žalobce.
44. Závěry posudku PK MPSV ze dne 7. 12. 2023 tak potvrzují skutečnosti, ke kterým PK MPSV dospěla v posudku ze dne 6. 1. 2022, a ze kterých poté žalovaná vycházela v napadeném rozhodnutí. To je tak i ve vztahu k otázce data vzniku invalidity založeno na správně a dostatečně zjištěném skutkovém stavu. Datum vzniku invalidity dne 11. 11. 2015 je tak nutno potvrdit. Proto nemohou být důvodné námitky žalobce, že splnil minimální dobu pojištění k datu vzniku invalidity v roce 2005.
45. Naplněním podmínky minimální doby pojištění žalobce ke dni 11. 11. 2015 se žalovaná v napadeném rozhodnutí zabývala (viz bod 6) a její závěry žalobce nezpochybňuje. Žalovaná proto rozhodla správně, pokud napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí č. 1 a 2 změnila tak, že se žádost žalobce o invalidní důchod zamítá. Potud lze zákonnost napadeného rozhodnutí potvrdit.

VI. c) K výroku II. napadeného rozhodnutí

46. Výrokem I. napadeného rozhodnutí byla prvostupňová rozhodnutí č. 1 a 2 změněna tak, že byla žádost žalobce o invalidní důchod zamítnuta a výplata invalidního důchodu byla zastavena. Jinými slovy, nárok žalobce na invalidní důchod uznán nebyl, a to pro nesplnění všech zákonem stanovených podmínek. Výrokem II. napadeného rozhodnutí však bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí č. 3, kterým bylo rozhodnuto o tom, že část doplatku invalidního důchodu, který měl vzniknout za období od 25. 7. 2014 do 16. 9. 2019, bude použita na úhradu splatného dluhu na pojistném nebo penále žalobce.
47. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ve vztahu k prvostupňovému rozhodnutí č. 3. Soud však shledal, že je zde jiný důvod ke zrušení výroku II. napadeného rozhodnutí, který je nutno upřednostnit. Žalovaná v případě žalobce přijala závěr o

nesplnění potřebné doby pojištění jakožto jedné z podmínek pro přiznání nároku na invalidní důchod. V důsledku změny prvostupňových rozhodnutí č. 1 a 2 proto žalobci nárok na doplatek dávek invalidního důchodu vůbec nevznikl. Žalovaná přesto potvrdila prvostupňové rozhodnutí č. 3, které však bylo vázáno na závěr o vzniku nároku žalobce na invalidní důchod. Takový závěr však žalovaná nepotvrdila a změnila jej, aniž by tuto změnu promítla do rozhodnutí ve věci doplatku invalidního důchodu.

48. Prvostupňové rozhodnutí č. 3 neodpovídá právnímu stavu, který v důsledku vydání napadeného rozhodnutí vznikl. Doplatek invalidního důchodu žalobci *de iure* nevznikl, nemohl být proto použit na úhradu dluhu na pojistném žalobce. Výrok II. napadeného rozhodnutí je za této situace v rozporu s výrokem I. napadeného rozhodnutí. Prvostupňové rozhodnutí č. 3 v původním znění, které žalovaná potvrdila, nemůže existovat bez prvostupňových rozhodnutí č. 1 a 2 v původním znění.
49. Žalovaná pochybila, pokud za nastalého právního stavu potvrdila prvostupňové rozhodnutí č. 3. Pro vydání takového rozhodnutí nebyly v důsledku výroku I napadeného rozhodnutí splněny zákonné podmínky. Žalovaná uvádí, že dle § 115a odst. 1 písm. c) zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení lze doplatek důchodu nebo jeho část použít na úhradu dluhu na pojistném nebo penále, jde-li o dluh osoby samostatně výdělečně činné, které by doplatek důchodu náležel. Žalovaná však nezohlednila skutečnost, že v řešené věci v důsledku zamítnutí žádosti žalobce o invalidní důchod žádný doplatek na důchodu nevznikl a nebylo proto možné rozhodnout o použití části doplatku na důchodu na úhradu dlužného pojistného a penále. Napadené rozhodnutí nemá ve výroku II oporu v právní úpravě, přičemž se jedná o vadu, ke které soud musel přihlídnout i bez návrhu žalobce, neboť znemožňuje soudní přezkum rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů. Vypořádáním žalobních námitek ve vztahu k tomuto výroku napadeného rozhodnutí se proto již nezabýval.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

50. Soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí v soudním přezkumu obstálo, pokud jde o otázku zamítnutí žádosti žalobce o invalidní důchod. V tomto rozsahu proto soud napadené rozhodnutí potvrdil (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). V části výroku II., kterým bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí o použití části doplatku na pojistném na dluh na pojistném a penále, však shledal napadené rozhodnutí nezákonným. S ohledem na oddělitelnost tohoto výroku (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, č. j. 6 As 63/2016) soud přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí v této části a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 76 ve spojení s § 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná povinna vycházet ze závazného právního názoru soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
51. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch částečný, náklady řízení nepožadoval a ze spisového materiálu nevyplývá, že by mu nějaké náklady vznikly. Rovněž částečně úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Soud proto ani jednomu z účastníků řízení náklady nepřiznal.
52. Právní zastoupení žalobce bylo realizováno soudem ustanoveným advokátem, tj. na náklady státu. O odměně ustanoveného zástupce žalobce krajský soud rozhodl podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen advokátní tarif). Jak

vyplývá ze správního spisu, ustanovený advokát ve věci provedl 3 úkony právní služby (příprava a převzetí věci, seps doplnění žaloby, účast na jednání; jiné úkony do 3 dnů od konání jednání ve věci nedoložil). Za každý úkon mu náleží v souladu s § 9 odst. 2 a § 7 advokátního tarifu 1 000 Kč, celkem tedy 3 000 Kč, na náhradě hotových výdajů pak v souladu s § 13 advokátního tarifu 3 x 300 Kč. Ustanovený advokát je plátcem DPH, proto je třeba k nákladům zastoupení přičíst částku 819 Kč, která odpovídá 21% sazbě daně. Celkem proto ustanovenému advokátovi na nákladech právního zastoupení náleží částka 4 719 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 23. února 2024

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně